

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Liberalizmus és reakció.

Pécs, 1898. március 23.

Hogy a világot mozgató nagy eszmék körül micsoda fogalomzavar uralkodik, azt élénken illusztrálja az a szóharc, a melyet a kormánypart s a néppárt szónokai a képviselőházban már napok óta folytatnak egymással.

A néppárti felszólalók a közerkölcsök romlásának, a hatalmi erőszaknak, az általános nyomornak, a jogfosztó hatósági visszaéléseknek egyedüli kuforrása gyanánt a liberalizmust bélyegzik meg s ennek orvosságaként a reakciót dicsőítik; a kormánypart szónokai pedig a szabadelvűség magasztos eszméinek szolgálatában állóknak hazudják magukat és szidják a reakciónak azt a sötét szellemét, a melyet a néppárt terjeszteni akar.

Uraim, ne ámitsák önmagukat és főleg ne akarják ámitani az országot! Hát mi köze a kormánypartnak a szabadelvűség nagy eszméihez, mikor nincs az a nap, melyen az a liberalizmust, amely Emmer Kornél kijelentése szerint magának a kereszténységnek is föelvé és alap gondolata, lábbal ne tiporná. A kereszténység isteni mestere hirdette először a szabadság, egyenlőség, testvériség ígét; ezek az eszmék képezik még ma is foglalatját az igazi szabadelvűségnek, de ki merné állítani a kormányparttól, a mely szabadelvűnek hazudja magát, hogy ezeket az eszméket szolgálja, mikor minden in-

tézkedésével csak a polgárok szabadságának megnyirbálását, az osztály- és párturalmat, szolgálóinak illetéktelen dédelgetését s a tőle független elemek erőszakos elnyomását célozza.

Nem, a kormánypart ép oly kevésbé szabadelvű, mint a mennyire nem a nép partja az aranygyapjas vitézek által életre keltett néppárt: mindazok az undorító állapotok közéletünkben tehát, a melyekről a néppárt joggal panaszkodik, nem a liberalizmusnak, hanem annak az óriási hazugságnak a szülöttei, a melylyel a világ legreakcionariusabb partja, az elvtagadás jegyében született magyar kormánypart minden zsarnoki hajlamait, minden visszaélését a liberalizmus köpönyege alá bujtatni iparkodik.

Emmer Kornél hétfői beszédében megmagyarázta, mi az a liberalizmus. Azt mondta a kormánypartnak ez a jeles tagja, hogy a liberalizmus követelménye, miszerint szabadok legyenek az emberek, legyenek saját sorsuk urai, legyenek egyenlők a létért való küzdelem feltételeiben és korlátlan legyen szellemük röpte; korlátlan legyen az elme kutatása, akár a világalkotás rejtelmébe nyomul be, akár a természeti erővel birkózik meg és mindennek felett halhatatlan a liberalizmusnak legszebb szülötte: a jogeszmé, mely mindenütt, hol az emberek rendezett társadalomban együtt élnek, lételemét képezi együttlétüknek.

A legtisztább igazság ennek minden

szava, annál kirívóbb azonban az a nagy hazugság, a melylyel Emmer ezt a fejtegetéseit befejezte, a mikor nagy páthosszal kijelentette, hogy ennél a liberalizmusnál fogva tartozik ő a kormányparthoz.

Hogyan, hát oly világosan gondolkozó fő, mint Emmer, ne látná be, hogy a kormánypart egész uralma az emberek szabadságának lenyűgözésén alapszik, hogy manapság már senki sem ura a saját sorsának, mert ma már minden jog gyakorlása, a boldogulás minden feltétele a kormány kezében van összpontosítva; a ki a kormány szekerét tolja, annak küzdenie sem kell a létért, ugysis az ölébe hull a szolgabér, a ki pedig más politikai nézetben van, az még a bakkancszállítástól is örökre ki van rekesztve. Hát ki szegte szárnyát a szellem szabad röptének a sajtócenzura furfangos behozatalával s a gyűlekezési és egyesületi jog önkényes elkobzásával, ha nem a magát szabadelvűnek nevező kormány? Korlátlan-e ott az elme kutatása, a hol bilincset raknak a gondolatra, ha az véletlenül az állam szolgálatában álló ember agyában fogamzik meg? Schmiedt doktornak is megparancsolták, hogy vagy kormánypartit filozófiát írjon vagy elcsapják a szolgálatból.

Hát még a jogeszmé, a liberalizmusnak ez a legszebb szülötte, az van csak megnyomorítva a liberális part uralma alatt. És Emmer ne tudná ezt, a kit épen a jogeszmé védelme miatt csaptak ki az igazságügyi bizottságból, a hol tehet-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Tavaszi dalaimból.

I.

Tavaszodik már az idő,
Rügyet hajt a fa s bokor,
Bimbó pattan, arc kicsattan . . .
— Csak én vagyok bús, komor.

Itt a fecske, itt a gölya,
Zeng már a kis csalogány,
Én is zengek, de zokogva . . .
— Arcom fonnyadt, halovány.

Kitisztult a magas égiv,
Ragyog a kék mennyezet,
Csak bús éltem boltozatján
Tornyosulnak fellegek . . .

Minden éled, még a rög is,
Minden föl az égbe tör,
Csak én vágyom le a földbe,
Hús öledbe, sirtödör.

II.

Mit ér nekem, ha felébredt
Mély álmából a természet,

Rét és mező, domb és erdő zöld ru-
[hát ölt magára! . . .

Csak nekem nem virul virág s nem
[zeng dalos madárka.

Mit ér nekem, ha felébredt
Mély álmából a természet!
Hisz' szívemet kinok gyötirik és sze-
[membe' köny remeg;
És már senkim sincsen, aki megcsó-
[kol, ha könyezek! . . .

Szendrői József.

A szőlő-quartett.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Amidőn a »Pécsi Dalkoszorú« megalakult, nagyon sok tagja, már úgy értem, működő tagja jelentkezett. Túlhaladta a működő tagok száma a harmincat.

A próbák alatt megindult aztán a versengés, hogy ki jobban bírja, azé az elsőség. Nagy küzdelem után kivált az énekkarból négy vezető hang. Én alulirott voltam a tenor I., Nótárius barátom a tenor II., Samu barátom a bass I. és Ludas barátom a bass II. Ennek a négy embernek köszönheti a mai »Polgári Daloskör« fennállását. Megvolt mindegyikben az ügy iránti lelkesedés, az erős akarat és a

szívós kitartás. Három álló esztendeig egyik sem hiányzott egy próbáról sem.

Mind a négyen nőtlének voltunk, nem csoda tehát, hogy egyik barátunk, még pedig Samu, megkezdte az udvarlást, és elég tapintatosan, mert csak szőlősgazda leányának udvarolt és ebből kifolyólag mi négyen, kik testvérekként mindig együtt voltunk, a megalakulást követő nyáron minden vasárnap más más szőlőben voltunk, mint hivatalos vendégek.

Ott voltunk mi Székelyben, Balicsban, Aranyhegyen, Makárban, Daindolban — igaz Daindol; itt nagyon is gyakran megfordultunk.

Ugyanis egy daindoliszőlősgazda leányának erősen udvarolt Samu barátunk és mi — mint hű barátok — vele mentünk vasárnaponként a daindoli szőlőhegybe, hogy ott a szőlő-quartett (mert így neveztek el bennünket gyakori szőlőlátogatásaink miatt) bemutassuk.

Nem kellett nekünk se karmester, se kotta, sőt ének közben még a szemünket is behunytuk, mint a kakas a kukorikolásnál, hogy bebizonyítsuk, milyen jól megtanultuk az énekeket.

Ha kimentük a szőlőbe és esetleg elfelejtettek poharat hozni, nem nagyon törődünk vele: ittunk mi a hébérből is. Lányok meg mindig voltak. No ez nagyon természetes is. Mert a szőlősgazda lánya, akinek Samu barátunk udvarolt, meghívta az ilyen kirándulásra

ségének, képzettségének, tudományának megfelelő tér nyílt a hasznos működésre; ő ne tudná, hogy ma már senkinek nincs joga biztonságban a hatalmi tulkapásokkal, a hatósági visszaélésekkel szemben, hogy a kit birói uton nem lehet kiforgatni jogából, kiforgatják azt az igazságügyminiszter által proklamált közigazgatási üldözéssel épen úgy, mint Oroszországban.

S mindezeket tudva, mégis azt meri mondani Emmer, hogy az ő általa megmagyarázott ideális szabadelvűség szent nevében tartozik ahhoz a párthoz, a mely Magyarországból rendőrállamot csinált, a hol az igazságot, a jogokat, a boldogulás feltételeit a szerint osztogatják és respektálják vagy elkobozzák, a mint valaki az uralkodó pártnak tesz szolgálatot, vagy ellenkező politikai nézetet iparkodik érvényre juttatni.

Ne a liberalizmust döngessétek tehát néppárti urak, mert a liberalizmus oly távol áll a kormánypárttól, mint az igazság a hazugságtól. Mindazt az erkölcstelenséget, mindazt a jogfosztást és hatalmi erőszakot, a mely a ma uralkodó rendszert jellemzi, nem a liberalizmus, hanem a legsötétebb reakció szülte, a zsarnok uralomvágy reakciója a szabadság, egyenlőség, testvériség szabadelvű eszméi ellen.

Emmer Kornél pedig vallja be őszintén, hogy valahányszor a lelkében élő igaz szabadelvűségnek megfelelőleg cselekedett, még mindig összeütközésbe jött a saját pártjával, a melyben nem az ő liberalizmusa tartja őt, hanem az attól való alapos félelem, hogy különben nemcsak a pénzügyi bizottságból, hanem az egész tisztelt Házból is ki találna csöppenni.

Mohács küldöttsége Bánffyhoz.

Mohács, 1898. március 23.

A mohácsiak nagy deputációba készülnek Budapestre. Bánffyt megkérlik, hogy a rendelkezésre álló alaphoz nagyobb summát adjon a mohácsi történelmi emlékmű létesítésére, a

jóbarátját is. Így történt aztán, hogy mindig a hölgyek voltak nagyobb számban.

Egy ilyen daindoli kirándulásról jut eszembe, hogy körteéréskor a gazda a célszerűt a hasznossal akarván összekötni: a szőlője tetejében álló két körtefa jól megérett gyümölcsét szedette le velünk. Amire mi annyival is inkább vállalkoztunk, mert vagy féltucat lány is volt velünk.

Én és Samu barátom felmásztunk a fákra, míg a többi kettő a lányokkal szedte a lerázott zamatos gyümölcsöt. — Olykor olykor egy jól megtermett körtével — csupa véletlenségből — hátba vágunk egy körteért hajladozó nagysámot, mire az félreugrott; miglen végre üres volt mind a két fa és mi kénytelenek voltunk azt a kellemes szép játékot is abban hagyni.

Mikor már a körte leszedve és a présházba volt vive, megkezdődött a lukullusi uzsonna, majd rágyújtottunk egy pattogós nótára; no meg bor is volt ám akkor még bőviben, amitől aztán vége-hossza nem volt a nótázásnak. Mig végre hazafelé indultunk.

Az uton sem hagytunk békét a szőlőben csendesen tarokkozó uraknak. Elkezdtünk énekelni. Ilyenkor ment aztán az ének. A magas C volt a legalacsonyabb hang, amit énekeltem. És ezért rám is szóltak a többiek, különösen Ludas barátom, mert így nem tudta mély basszusát kellőképp érvényre juttatni.

kereskedelmi minisztert pedig arra, hogy a Budapest—Serajevói vasútvonal kiépítésénél támogassa Mohács helyi érdekeit a vállalkozó hitelbanknál.

A héten kétszer is tartottak értekezletet. Azt határozták, hogy még e héten felmennek. Jagics orsz. képviselőt kérték fel a küldöttség vezetésére, a mi engesztelhetlen aprehenziót szült a kormánypárti korifeusok között. Csakhamar kikürtölték városzerte, hogy inkább nem mennek, semhogy Jagics által vezetessék magukat.

Jagics neszét vévén a kormánypárti gabalyodásnak, nyomban közölte barátaival, hogy ő csak az értekezleten pártkülönbség nélkül nyilvánított kívánságnak hódolt, midőn a küldöttség vezetésére vállalkozott, s kijelentette, hogy készségesen átengedi a szereplést bármelyik kormánypárti *előkelőségnek*.

A felvetett kabinetkérdésben való döntés végett mára rendkívüli városi közgyűlést hívtak össze. Mint halljuk Német Lipót és Stájevits János között lesz a választás, mert *ők már tudják a járást Ós-Budavarában!*

Jártak ők már sokszor azon. Főispánt csinálni, polgári iskolát építeni, vadvizeket leereszteni stb. s befolyásukat minden alkalommal teljes siker koronázta. Az üdvözlő szónoklat textusa is készenlétben van, ezuttal csak a műemléket és új vasútvonalat kell még beilleszteni. Jól teszik! Kár is lett volna ellenzéki vezető által a biztos sikert kockáztatni!!

Igy vagyunk Mohácson! Minden eltörpül és háttérbe szorul az évtizedeken át gondosan ápoltt üres személyi hiúság előtt. Közérdek, rendezett tanács, vasut, emlékmű stb. nem cél, hanem csak eszköz a vak önzés és hiúság kielégítésére. Jogcímül ehhez kormánypárti szolgálatukat tolják előtérbe s úgy szinezik ki, hogy ez biztosítja a kormány hajlandóságát és a cél sikerét is!

Őszintén sajnáljuk Mohács város művelt közönségét, hogy ehhez a játékhoz évtizedek óta ő szolgáltatja a háttérben felállított tömeget, melyre a »nagyranőttek« hallatlan vakmerőséggel mint a bizalom forrására hivatkoznak!

De egyszersmind hisszük és el is várjuk, hogy Mohács város intelligens és független polgárai, kik között ma már az ifju és hazafias nemzedék egész sorát látjuk, a jövőben minden alkalmat és eszközt megragadnak ennek a politikai és társadalmi mételtynek kiirtására!

x.

Épen egy ilyen tarokkozó kompánia feje fölött kezdtünk meg a körteszedés után egy különben is magas nótát. Az erős hangtól annyira megijedt az egyik játékos, hogy zavarában elfogatta a 21-esét.

Mikor aztán végre hazaértünk, a szőlősgazda még a házában (ott volt a szafaládétemplom, értsd: Xavér mellett a háza) is megkínált egy pohár jóféle borral.

Persze, hogy itt is nótáztunk, még pedig úgy, hogy az egész lepedő-város a kapu köré gyűlt. Ott volt apraja-nagyja, hogy élvezze a szőlő-quartett előadását.

Aztán haza kísértük a leányokat. Az egyik a gőzmalom körül, a másik az indóház-utcában lakott. Ez utóbbi, mikor kezdet fogtunk vele a bucsuzásra, így szólt:

— Biztosítom önöket uraim, hogy a mai nap felejthetetlen lesz előttem.

És mi elhittük. Mert ez kapott szegény legtöbb körtét a hátára.

De hát nem sokáig tartott ez a gyöngyélet, mert Samu barátunk szakított a daindoli szőlősgazda leányával, hogy egy póstavölgyi szőlősgazda leányának csapja a szelet.

No persze hogy visszhangzott a Póstavölgy is a szőlőquartett énekétől. Csakhogy mi, a kik hozzávöltünk szokva, hogy jóllakás után a kirántott csirkecombokkal dobálózunk, itt nem kaptunk egyebet, mint a mi őszibarack még rajtamaradt a fán; no meg a présház

Hirek.

Pécs, 1898. március 23.

A finác.

Egy dunamenti kis városkában történt a dolog . . .

A jegyző, meg a tanító szenvedélyes fogyasztói voltak a dohánynak. De mint minden igazi pipásnak, nekik sem izlett a trafikdohány. Segíteni a dolgon nem volt nehéz. A tanítónak nagy volt a rokonsága a Bánátban, nem lesz nehéz dolog az atyafiak közül egyet rávenni, hogy a szüzdohány szállítására vállalkozzék. Meg aztán a postamester mindkettőjüknek jó barátja, megcsinálja a dolgot vele. Aztán szóból ért az ember. Ugyis történt. Megérkezett az első szállítmány, utána a második, ezt követte a harmadik. A postamester hűségesen szolgáltatatta át az álnév alatt érkező csomagokat. A tanító, meg a jegyző pedig újra derült arccal pőfékeltek a szüzdohányból.

Épen egy újabb szállítmány érkezését várták a postán, mikor a postamester dult arccal beront a jegyzőhöz, kinél történetesen ott volt a tanító is.

— Baj van, nagy baj van, — mondja a postamester, — lefoglalták a dohányszállítmányt. Ha felbontják, bizonyos, hogy megtudja a finác, kinek szól.

Tanító és jegyző sápadoznak és az ijedségtől alig hallható hangon bambán kérdezik a postamestert:

— De hát mit csináljunk?

Ez vállat vonogatja és faképnél akarja hagyni a halálra rémült két embert.

Ezek sem restek és lefogva a postamestert cirogatják és kérlelik. De süket füleknek beszélnek.

— De hát segíts rajtunk, édes barátom azért vagy postamester. Nem bánom az én részemről szívesen áldoznék egy paklit.

— Én is adok egy paklit, de nem, kétötöt adok; ugye, jegyző ur, két paklit ad mind-egyikünk, csak mentsen ki a hinárból.

— Nem két paklit, de felezünk, halold postamester, felezünk.

Az áldozatkészség ezen foka meglágyította a postamester kemény szívéét. Engedett.

— Hát nem bánom, — mondja a postamester, — segíték rajtatok, ámbár sokat kockáztatok (tanító és jegyző szemeiket forgatták, mi annyit akart jelezni, hogy: óh kérem hála-lásak leszünk.) A csomagon az van rajt: *ki nem adható*. Ezt egy közbeeső vámhivatal esz-

előtt egy kis konyhakertben elültetett erős paprika zöld gyümölcsét élvezhettük, mihez jó fekete rozskenyeret adtak.

Samu barátunknak ugyan nem igen tetszett ez a nagyon is szíves vendéglátás, de azért tultette magát a dolgon. Leszedett vagy 50—60 darab barackot a fákról, a paprikából is bekebelezett vagy 20—25 darabot és jóízűen ivott rá az élénk állított csigerből.

Itt eszembe jutott, hogy csakugyan nincsen rossz jó nélkül. Mert ha jól meguzsonáltatnak bennünket, nem tudunk a csigerből inni. Így pedig maga a gazda is oda nyilatkozott, hogy az ő szőlőjében eddig tiz kapás három nap alatt sem fogyasztott annyi bort, (értsd csigert), mint ez a négy élestorku nyápic gyerek.

De Samu barátunk is megjárta, hogy olyan nagyon igénybe vette a szőlősgazda szíves vendégszeretétét. Nem tudtuk elgondolni, hogy mi az oka, de minduntalan eltűnt a présház háta mögött.

Végre hazafelé indultunk és én megfogadtam, hogy soha többé nem lát engem a póstavölgyi szőlőhegy.

És igazam is volt; mert annyira megcsömöröltem a sok csigertől, hogy egyáltalán nem mentem többé szőlőbe s így ez volt a szőlőquartett utolsó vendégszereplése.

Mettőr.

közölte. Szerencsére, a csomag előbb érkezett ide, mint a vámhivatal jelentése a fináncokhoz. Ambár lehet, hogy ezek már tudják a dolgot, de a postán biztonságban tudják a csomagot. Én, mintha észre sem vettem volna a vámhivatal jelzését, egyszerűen kiadom a csomagot. Csak küldjétek érte,

A jegyzőben és a postamesterben oly nagy volt a fináncoktól való félelem, hogy a postamester távozása után is alig tudtak szóhoz jönni.

Mikor végre megeredt a beszéd, egyik sem akart a postára küldeni. Hát ha épen ott éri a küldőnc a fináncot. Végre mégis a tanító, mint kevésbé hivatalos egyéniség, kinek tehát kevésbé van szüksége a hivatalos tekintélyre, rászánta magát, hogy elküldi szolgáját a postára, de azt a határozott utasítást adta neki, hogy ha fináncot lát, dobja pokolba azt a csomagot és fusson a merre csak futhat. (Ugyan nem valami praktikus tanács, de a nagy félelem kimentti a tanító eljárását.)

Minden úgy ment, mint a karikacsapás. A dohány hazakerült és a jegyző meg a tanító hűségesen megosztóztak a postamesterrel.

Hát a finánc? Kérdezi az olvasó. Az kérem csak úgy került bele ebbe a históriába, mint Pilátus a krédóba. Ha ugyanis hinni lehet a fámának, az egész dolgot úgy rögtönözte a postamester boszujára, ki hűségesen közbenjárt a csempészett dohány rendeltetési helyére juttatásában, anélkül, hogy az a két kalefaktör — a jegyző és a tanító — a bűnrészeséget akár csak egy dohánylevéllel is megjutalmazta volna. Most tehát bőven kivette a maga részét.

A dolog nyilvánosságra jutott képzelhető, a két lefőzöttnek boszúsága, kit uton-utfélen kinevettek.

Napirend 1898. március 24-én.

Naptár: csütörtök, márc. 24. — Róm. kath.: Gábor. — Prot.: Gábor. — Görög-kel.: (márc. 12.) Teofánész. — Zsidó: Nisan 1. — Nap két 5 óra 40 perckor; nyugszik 6 óra 1 perckor. — Hold két reggel 6 órakor; nyugszik este 8 óra 52 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok meleg, légnymás 755. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint hűvös idő, változó felhőzet, délen és keleten csapadék várható.

Színház: »A tücsök«, vigjáték.

— **(Baranyamegye állandó választmánya)** ma délelőtt 10 órakor báró Fejérváry Imre dr. főispán elnöklete alatt ülést tartott a vármegyeházán, hogy az április 12-diki negyedévi rendes közgyűlés tárgyait előkészítse. Az ülésen jelen voltak: *Trixler* Károly alispán, *Kardos* Kálmán, *Simonffay* János, *Koszits* Szilárd, *Hinka* László, *Jeszenszky* Lajos, *Kovácsffy* Kálmán, *Johann* Béla dr., *Koszits* Kamill, *Nagy* Jenő, *Gyenes* Klétus, *Iványos* Soma, *Stájevits* János, *Vaniss* Sándor, *Szivér* István, *Koszits* Ákos, *Lechner* Viktor, *Stenge* Ferenc és a referens aljegyzők. Az ülésen a házi pénztár 1897. évi számadásairól, úgy az összes külön pénztári alapok számadásairól szóló számvévi jelentések beterjesztetvén, a bizottság a a felmentvényt *Igalics* Radivoj pénztárosnak és *Sághy* Ferenc ellenőrnek megadni határozta. A pénztári adatok különben tizenöt napig közszemlére tetetnek ki s ellenük a közgyűlés előtt tartandó állandó választmányi üléshez felterjesztés intézhető. *Mohács* nagyközség »Évkönyv«-éről szóló szabályrendelet jóváhagyni véleményeztetett. Néhai *Baló* József kiskoru lányának, miután *Baló* özvegye férjhez ment és így kegydíját elvesztette, élete 18-ik évéig 18 frt évi kegydíjat javasol a választmány megadatni. Jóváhagyandónak véli továbbá, hogy *Sásd* község korcsmaberletét 1898-tól három évre a régi 500 frt évi bér helyett 800 frt évi

bérért adta ki a régi bérlőnek, árlejtés tartása nélkül. *Szebény* község kérelmére, még az inséges évekből származó 900 frtnyi inségkölcson leírását hozza javaslatba. Ellenben nem javasolja jóváhagyni *Kékesd* község ama határozatát, hogy a község második pénztárosi állást is szervez, mivel a teendők elvégzésére egy is elég. Ezután egész csomó községi számadást és határozatot vett tudomásul a választmány s mivel az ülésen több ügy hosszúra kinyult vitát provokált, az ülés csak félegykor ért véget azzal, hogy az állandó választmány az évnegyedévi rendes közgyűlés előtt április 7-én még egy ülést tart.

— **(Előléptetések.)** A vallás- és közoktatásügyi miniszter *Mikula* Dezső, szegvárdi államilag segélyezett községi és *Horváth* János, paksi állami polgári iskolai segédtanítókat a X. fizetési osztály 3-ik fokozatába rendes tanítókká, továbbá *Nyeste* Teréz, kaposvári államilag segélyezett községi polgári iskolai tanítónőt a X. fizetési osztály első fokozatába, végül *Győrffy* József, paksi állami polgári iskolai tanítót a X. fizetési osztály második fokozatába léptette elő.

— **(Névmagyarosítás.)** Kiskoru *Schwarz* Sarolta, pécsi illetőségű, budapesti sziniképezdei növendék, vezetéknevét — belügyminiszteri engedéllyel — Szécsire magyarosította.

— **(A lélekrontók.)** Pakson levő néhány szocialista, kik nem tudtak okulni a szomszédos dunaföldvári szocialisták szomorú sorsán sem, most már apró gyermekeik szívébe is iparkodnak a szocializmus ostoba tanait beplántálni. Ugyanis — mint paksi levelezőnk írja — hétfőn két iskolásgyermek a hittani óra kezdetekor kiment a tanítóhoz és kijelentette, hogy ők többé a katekizmust és a bibliát nem fogják megtanulni, mivel atyjuk megtiltotta nekik. Ma is — mondják a gyermekek — midőn édes atyánk látta, hogy a hittant tanuljuk, kikapta a könyvet kezünkből, a földhöz csapta és azzal fenyegetett, hogyha még egyszer meglátja, hogy e *haszontalan* — ennek nevezé — hittant tanuljuk, akkor agyon ver. A tanító kérdéseire azután a gyermekek elbeszéltek, hogy atyjuk arra oktatja őket, hogy a papokat és urakat nem kell tisztelni, becsülni, mert azok a szegényember nyüzői. A tanító, természetesen, fölvilágosította a gyermekeket atyjuk téves tanításáról és a lelketlen apát följelentette az illetékes hatóságnál, hol a vizsgálatot azonnal meg is kezdték.

— **(Haladó községek.)** Faluhelyen legnagyobb baj az emberiség nem csizmában járó részére nézve az, hogy esős időben térdig ér a sár s a kinek csak valami nagy oka nincsen rá, az ki sem mozdulhat a házból. Annál kellemesebben lepi meg az embert, ha olyasmit tapasztal, mint a közelben levő két községnél, *Rác-Petre* és *Baranya-Baán* községekben, a hol a milleniumi évforduló alkalmával elhatározta az előjáróság, hogy járdát készített és ma már a legnagyobb esőzés idején is olyan kényelmesen járhatnak e községekben, akár csak egy nagy városban. B.-Baán az utcákat a magvar fejedelmek neveivel látta el ugyanezen alkalomból, főterét pedig az ottani, nagy népszerűségnek örvendő esperes-plébános, *Uray* Atala nevével *Uray-térnek* nevezték el. *Rác-Petre* a kikövezéshez szükséges téglát

akként szerezte meg, hogy vadászati jogát bérbe adta a németbolyi uradalomnak s attól pénz helyett 50000 drb. téglát kapott. Mindenesetre szép és követendő a két község példája, melyek az ezredéves ünnep alkalmából olyan emléket állítottak ezáltal, melylyel az egész ország haladásának feltüntetése mellett náluk egy mindennapi hiány végleges megszüntetését is elérték.

— **(A káptalan kérelme.)** *Szeifritz* István kanonok, káptalani uradalmi kormányzó, kérvényt adott be a megyei közgyűléshez, hogy a vármegye gondoskodjék a sumony-sellyei törvényhatósági közut sumony-vörösvölgyi szakaszának fenntartásáról. E kérvény felett a mai állandó választmányi ülés közel egy órai időn át vitatkozott. A vitában résztvettek *Kovácsffy* Kálmán, *Kardos* Kálmán, *Driesz* Lajos, *Simonffay* János, *Trixler* Károly, *Hinka* László, *Koszits* Kamill és *Német* Lipót. A vitára pedig több ok volt. A legfőbb vala az, hogy mikor a törvényhatósági közutak sorába felvették 1884-ben a sumony-sellyei utat is, ehhez a káptalani uradalom pusztájából hasítottak ki egy darabot, melyen más-különb sorompó állt, lévén ott teljesen magánut az uradalomhoz való jutásra. S azóta bár az ut a törvényhatósági közutak sorába fel van véve és úgy is használják, a vármegye nem gondoskodott fenntartásáról és az a lehető legrosszabb karban van. Mivel azonban a megye egymillió kölcsöne az utakra már kimerült, a jelzett ut kiépítése a mint eddig nem történt meg, úgy a jövőben sem fog megtörténni. Így hát ki kell azt venni a törvényhatósági közutak sorából és községi közutá tenni, a mikor az érdekeltség fog róla gondoskodni. Igen ám, de ez esetben a káptalan uradalmából átengedett ut ismét magánutá válik s így az sorompóval újra elzárható lesz, míg a községi közutra vonatkozó kisajátítás meg nem történik. Mindezeket tekintetbe véve az állandó választmány azt javasolja, hogy az ut fenntartásáról a vármegye gondoskodjék, mindaddig, míg az a törvényhatósági közutakból ki nem hagyatik és községi közutá nem lesz.

— **(Pótvásár.)** Bar.-Baán községben f. hó 21-én tartott meg a pótvásár, melynek határideje már ezelőtt két héttel ki volt tűzve, de akkor a kedvezőtlen időjárás miatt elhalasztott. A hétfőn megtartott pótvásár sem sikerült úgy, mint rendes körülmények között ezen tavaszi vásár sikerülni szokott, mert az esős idő következtében úgy a felhajtás, mint a vételkedv igen gyenge volt.

— **(A Duna vizállása.)** Paksi levelezőnk írja, hogy Paksnál a Duna vizállása oly alacsony, hogy inkább őszi, mint tavaszi vizállásnak illenek be és e csekély vizállás miatt a hajók némi késéssel érnek be az állomásra.

— **(A gyámpénztár és házipénztár különválasztása.)** A megyei gyámpénztár eddig a házipénztárral együtt volt, illetve azt egy házipénztári tiszt kezelte. Mint-hogy azonban a gyámpénztári teendők egyre jobban szaporodnak, elvégzésükre külön hivatal felállítása szükséges. Az állandó választmányban ma tárgyalták az ügyet, mely szerint a gyámpénztár a házipénztártól elválasztatnék. A gyámpénztári teendők végzésére egy

pénztárosi állás szerveztetnek 1200 frt fizetés és 300 frt lakbér javadalmazással; az ellenőri teendőket pedig a mostani segédkönyvelő végezné, kinek fizetése 800 frt és évi 150 frt lakbér. A mostani pénztári tiszti állásra így nem volna szükség s az megszüntethető lenne s itt 550 frt maradna fenn, a mi az új gyámpénztári hivatal felszerelésére volna fordítható. Azonban mindenképp előt a gyámpénztár ez új szervezetről szabályrendelet készítenendő s ha ez jóváhagyatik, csak akkor lesz határozat hozható az új állás szervezése iránt. A kérdéshez hozzászóltak *Trixler* Károly alispán, a ki pártolta a javaslatot. *Nagy* Jenő tiszti főügyész, a ki kifejezte, hogy a segédkönyvelő ellenőri teendőket nem végezhet és *Simonffy* János, a ki szerint új állások folytonos szervezése újabb terhekkel jár s ha csak elvben is kimondatik az új gyámpénztárosi állás szervezése, megjelölendő az alap, a minek terhére a fizetés esik. A jelen esetben a gyám-alap lenne az. Végre is a választmány kimondta, hogy csak elvileg javasolja a gyámpénztár különválasztását s a kivített a különválasztás folytán szükséges szabályrendelet jóváhagyása utánra hagyja.

— **(Lelőtt veszett kutya.)** Egy veszett kutya garázdálkodott tegnap Német-Ürögön, többet megmarva négy lábú társai közül s azután Pécs felé rohant. A rendőrséget telefon segélyével jó előre értesítették jöveteléről és egy rendőr kimenvén, elébe a honvédhadapródiskola előtt lelőtte. A többi megmaradt állatot pedig megfigyelés és esetleges lebunkózás végett átadták a gypmesternek.

— **(Kölked kövezési ügye.)** Kölked község képviselőtestülete az iránt folyamodik a megyei közgyűléshez, hogy engedtesék meg, miszerint utadóját 10 éven keresztül a községi közút kikövezésének költségeire fordíthassa. Az összes kövezési költség a község előirányzása szerint 19 ezer forint s erre a főhercegi uradalom 3000 frt hozzájárulást már meg is ajánlott; azonkívül a község a püspöki uradalomtól is fog kérni hozzájárulást. Az államépítészeti hivatal kimutatása szerint azonban az összes költség csak 13 ezer forint, s mivel ezekből a földhordás és anyagszállítás közmunka útján is teljesíthető, csak a kőanyag ára marad fenn rendes kiadásnak, a mi csak 4000 frtot tesz ki. Ehhez is segélyt kap a község, melynek anyagi viszonyai különben is rendezettek, pótdadója csak 53% és tiszta vagyona is van: tehát ez alapon kérésével elutasítandónak tartja a főmérnöki vélemény. *Trixler* Károly alispán ezzel szemben megadandónak véli a kérelmet. *Stajevics* János szintén pártolja s épen azt akarja, hogy ebből praecedens legyen és más községek is felhasználhassák az utadó-jövedelmet községi utak rendezésére. *Kovácsffy* Kálmán szerint legfellegb egy évi utadó megadása lenne méltányos. Ezt pártolja *Simonffy* János, *Stajevics* János és *Trixler* Károly is. *Kardos* Kálmán ellenzi a kérelem megadását s végre is a választmány hosszas vita után kimondja, hogy a kérelem elutasítását fogja javasolni a közgyűlésnek.

— **(Kutba fulladt asszony.)** *Dombai* Józsefné szül. *Varga* Kati pellérdi asszonyt folyó hó 23-án reggel négy órakor a huszonhetedik számú házuknak udvarán a kutban

találták halva. Azt, hogy öngyilkosság, véletlen szerencsétlenség, vagy gyilkos szándék okozta halálát, majd a vizsgálat fogja kideríteni, melynek megejtésére a megyei hatóság közegeit ma kiküldötte.

— **(Vájjunk el.)** A pécsváradai járás hidasdi körjegyzőségéhez tartozó *Zsibrik* község el akar válni Baranyától. E tárgyban kérvényt nyújtott be a megyei közgyűlés elé, melyet javaslattétel végett ma tárgyal az állandó választmány. A község kérelme az, hogy kiválhasson a megye kötelékéből, mert tényleg úgy fekszik, hogy Tolnamegyében van már ma is és csak közigazgatásilag tartozik hozzá. E kérelmet azonban jelenleg megadhatónak nem tartja a választmány. Mert a község a hidasdi körjegyzőség többi községeivel együtt tart fenn egy jegyzőséget s ha ő kiválik, a jegyzőség költségeiből ráeső rész a többi községek terhére esik. Előbb tehát a körjegyzővel és a többi községekkel kell ez iránt tárgyalni s ha esetleg megállapodás jönne létre, úgy lehetne a kérelmet tekintetbe venni.

— **(Erdőégések.)** *Döry* József, dombóvári lakos bérletében levő herceg Eszterházy-féle dalmondi fenyveserdőben eddig még ismeretlen okból tűz támadt. Mintegy hat hold területen leégett az erdő s a kár 600 frtot tesz ki. — Egy másik erdőégés is volt a napokban. *Bisic* János, majsapusztai lakosnak az adorjáni erdőben égett le mintegy 35 holdnyi területen az erdője. Hogy az erdők mitől gyuladtak ki, nem tudják.

— **(Zászlószentelés.)** A paksi molnárök egylete virágvasárnap fogja új, diszes zászlóját — fényes ünnepséggel — felszenteltetni. A zászlóanyai tisztet *Darócy* Tamás földesur neje vállalta magára.

— **(A Barcsi Kaszinó)** március idusát f. hó 19-én ünnepelte, miután az olvasó egylet 15-én ünnepelt s a Kaszinó nem akarta az ugyanakkori ünnepléssel a közönséget széjjelválasztani. Az ünnepély lefolyásáról rendes tudósítónk a következőkben számol be: A kaszinó összes termei megteltek a tagok és hozzátartozók, nemkülönben a megjelent nagy számú vendégekkel. Az ünnepély a barcsi dalárda énekével vette kezdetét, a mely a »Hymnus«-t énekelte el és ezt a közönség állva hallgatta végig. Az ének után *dr. Piszár* Antal ügyvéd, a Kaszinó elnöke, rövid szavakban üdvözölte a megjelent diszes közönséget és megnyitá a rendkívüli közgyűlést s azután rátért az ünnepi beszédre. *Dr. Piszár*, elismert kitűnő szónok, de ezuttal ékes szolászával valóban egészen elragadta a hallgatókat; beszéde, mely természetesen a nagy idők eseményeit taglalta és az azon időkben szerepelt vezérférfiak tetteit magasztalta, valóban szép is volt. A diszes közönség meg nem szűnő tapsal és éljenzéssel jutalmazta meg a közkedvelt férfiú előadását. Az ünnepi beszéd után *Herceg* Jenő bankhivatalnok lépett az emelvényre, *Ábrányi* Emil valóban szép alkalmi költeményét, »Március 15-dikét« szavalva el, a tőle megszokott lendülettel, hatásos és szép előadással. Szintén nagy taps lőn megérdemelt jutalma. Ezután *dr. Kronberger* Vilmos orvos, a Kaszinó titkára jelenté be a közgyűlésnek, miszerint a választmány határozata folytán a Kaszinóban már elhelyezett nagy férfiak arc-

képei mellé, hazánk elhalt és még élő nagy és dicső hazafiainak és pedig *Deák* Ferenc, *Petőfi* Sándor és *dr. Jókai* Mór arcképeit is lefesteti és a többi mellé elhelyezi. A közgyűlés ezen határozatot lelkesen fogadta és megéljenezte. Együttal köszönetét fejezi ki a Kaszinó titkára a választmány nevében az elnöknek a megtartott szép ünnepi beszédért és indítványozza, hogy az jegyzőkönyvbe vételessék. A mi meg is történik. Az ünnepély befejezéseként a dalárda a »Szózatot« énekelte meg el, s ezután a rendkívüli közgyűlés bezárattott. A közgyűlés után a jelen voltak leültek a fehér asztalok mellé és kezdetét vette a nagy bankett. Tósztokban nem volt hiány, az elsőt *dr. Piszár* mondta, utána még többen emlékeztek meg a régi nagy időről, s nem egy beszédben volt alkalmunk nagyon szép és érdekes visszaemlékezéseket hallgatni. A bankett után természetesen tánc következett, a mely vígan és lelkesen tartott el a késő reggeli órákig.

— **(Tüzek.)** Tudósítónk különböző helyekről jeleznek a közelmúlt napokból tüzeseteket. Így Nyomjáról írják, hogy ott *Kaufmann* Ferencnek egy boglya szalmája égett le. Kisnyáradon *Nitting* Konrad pincéjének tetőzete gyuladt ki és lett a tűz martalékává. *Maisson* *Dobró* Józsefnek egy kazal szénája égett le. Nagyobb tűz volt *Bissén*, a hol *Matis* Józsefnek a lakóháza lett a tűz zsákmányává. A vizsgálatot mindeme tüzek keletkezési okának kipuhatólása végett megtartották, de hogy a tűz miből keletkezhetett, egy esetben sem volt megállapítható.

— **(Gyógyszerészek sérelme.)** A belügyminiszterium egészségügyi osztályának le gujabb körrendelete kimondja, hogy a ki jövőben gyógyszerész birtokába akar jutni, vagy új jogért folyamodik, köteles a tiszti főorvostól bizonyítványt fölmutatni, melyben igazolandó, hogy a folyamodó gyógyszerész teljesen egészséges és érzékszervei semminemű fogyasztásban nem szenvednek. Ez a körrendelet nagy fölháborodást idézett elő a gyógyszerészek között. A sérelmes rendeletet legutóbbi ülésén az Országos Gyógyszerészegylet is szóvá tette és fölirattal kérte meg a belügyminisztert, hogy a rendelet mielőbb visszavonassék.

— **(A vaiszlói körorvos választás.)** *Eisenpreis* Ágoston dr., vaiszlói körorvos, a múlt évben lemondván állásáról, új választásra volt szükség. Hárman pályáztak két okleveles orvos és *Popovics* György, békési szigorló orvos. A választáson a siklósi főszolgabíró mind a hármat kijelölte, mégis azonban úgy, hogy a törvény értelmében a kinek orvosi oklevele nincs, az csak ideiglen bízható meg az orvosi teendőkkel és újabb határidőn belül új pályázat hirdetendő. A választáson *Popovics* Györgyöt választották meg egyhangulag, kit a főszolgabíró értesített, hogy hajlandó-e állását ideiglenesen elfoglalni és mennyi idő alatt szerezheti meg az orvosi oklevelet. Erre a megválasztott kijelentette, hogy az állást elfoglalja és az orvosi oklevelet egy éven belül megszerzi. A szolgabíró azután elrendelte az új választást, a mikor is több pályázó közül *Eisenpreis* Ágoston dr., a lemondott körorvos választatott meg. Ez ellen *Popovics* György a főispánhoz feljelentéssel élt s az alispán által teljesített vizsgálatkor

kitünt, hogy a két okleveles pályázó közül az egyik fizetésemelési feltételhez kötötte megválasztását, a másikat pedig bizonyos mérvű süketsége nem tette volna megfelelővé. Így volt kénytelen a főbíró az oklevél nélküli pályázót is jelölni. Azonban nem tartotta be a törvény rendelkezését annyiban, hogy az első pályázatnál választásra engedte menni a dolgot s mert sem többszöri pályázat nem volt, sem az az eset nem forgott fenn, hogy okleveles pályázó ne lett volna, ezért az állandó választmány mai ülésében úgy az első, min a második választást megsemmisítendőnek véleményezte s újabb választás elrendelését hozza javaslatba a közgyűlésnek.

— **(Rend az iskolában.)** Az iskolai rend megvédése érdekében az alispán egy 4 szakaszból álló szabályrendeletet dolgozott ki, a mely az iskolai rendnek idegelekkel szemben való megóvását tűzi ki célul. A ki az iskolában, mint idegen tartózkodik és ott a rendet zavarja, a megyei szegényalap javára fizetendő s 50 frtig terjedhető pénzbírsággal sújtható. Az ily kihágási ügyekben elsőfokban a járási főszolgabíró, másodfokban az alispán és harmadfokban a belügyminiszter ítélkezik. A szabályrendeletet ma tárgyalta a megyei állandó választmány és azt minden módosítás nélkül elfogadta.

— **(Uj bélyegek.)** A kereskedelmi miniszter nem régiben 200 forintos pályázatot irt ki, bélyegek tervrajzaira, amely pályázatnak határideje e hó 15-én lejárt. A kitűzött napig összesen 163 pályamunka érkezett be,

amelyek felett az orsz. képzőművészeti tanács, a kereskedelemügyi miniszter megbízottjával együttesen fog dönteni. A pályaműveket az orsz. iparművészeti muzeumban állítják ki.

— **(Vasuti hírek.)** Porscht Vilmos, zágrábi hivatalnok, a zágrábi üzletvezetőség III. osztályába, — Manzoni Mihály segédmérnök az igazgatóságtól a zágrábi üzletvezetőség pályafenntartási és építési osztályába helyeztetek át.

— **(Sorozás.)** A 44-ik gyalogezred és a 19-ik honvédezred hadkiegészítő kerületében, Somogyvármegyében és Tolnavármegyében egy részében két bizottság előtt folyik a sorozás. Az eddigi eredmény szinte szokatlanul nagy, mert az állítottaknak közel 30%-a bevált katonának. E nagy eredmény oka azonban korán sem abban keresendő, mintha a sorozás alá kerülő generáció valami kiváló anyag volna, hanem abban, hogy a 21 éves életkorban lévő első korosztály valamelyest erősebb, mint az egy évvel fiatalabb legénység, kiket ezelőtt állítottak mérték alá. Ezen kívül pedig nyilvánvaló, hogy a sorozó orvosok utasításuk alapján sokkal elnézőbbek a testi fogyatkozások iránt, mint ezelőtt voltak s így sok válik be katonának, ki máskor menekült volna.

— **(Tizenkét krajcár miatt.)** Pincehelyen véres eset történt tizenkét krajcár miatt. Szentgyörgyi Mihály, ottani földműves, ugyanis egy vaslapáttal véresre verte a földszomszédját, Zsiga Istvánt. Ugy történt pedig a véres eset, hogy Szentgyörgyi látta, hogy

egy tizenkét krajcárt érő gereblyét akar elvinni a földjéről. Erre aztán rátört a szomszédra és elvervén azt, úgy vette el tőle a gereblyét. Az elvert emberről csak ekkor tünt ki, hogy ő sajátjának hitte a gereblyét, a mely miatt olyan súlyos sebeket kapott, hogy most az ágyat kénytelen őrizni. A verekedő embert pedig a bíróság fogja kérdőre vonni, a mért véresre verte embertársát tizenkét krajcár értékű dolog miatt.

— **(Titokzatos eset.)** Drávaszentmártonban titokzatos eset foglalkoztatja most az embereket. Egyik éjjel Tomics Pál, ottani lakos kunyhója kigyuiadt, lovát pedig leszúrva találták meg az istállóban. Tomics a tűz okozásával és lova leszúrásával Kosztics Milos, drávaszentmártoni lakost gyanusította, a kivel folyton ellenséges lábon állt. A gyanusított ember azonban tagadja a tett elkövetését és semmi gyanuokot sem lehet ellene találni. Sokan pedig azt hiszik, hogy Tomics maga gyújtotta fel kunyhóját és szúrta le lovát, csak hogy gyűlölt ellenfelére foghassa és azt bajba keverhesse. A titokzatos esetre világosságot deríteni a további vizsgálat feladata.

— **(Uj ügyvéd.)** Kriszt Béla, dr., köz- és váltó-ügyvéd — mint értesülünk — Szigetvárott ügyvédi irodáját megnyitotta.

— **(A körorvosok fizetése.)** A körorvosok fizetéséről az alispáni hivatal egy szabályrendeletet dolgozott ki a községi és körorvosok fizetésének a községek által a vármegye házipénztárába való beszolgáltatásáról és innen havonként az orvosok részére kiutalva-

angollal, hogy például — egész előadás alatt nem néz rá Taglianira és nem tapsol neki!

Csalódottan és szemrehányólag vetette rá Nadia szemeit, kibujva a legyező bolyhos structollai mögül.

— Nagyon megcsalódhatott, hogy olyan alacsony okát adtam a marquis szenvedélyes nézésének, gondolta magában a hercegnő. — Ösztöne azt sugja neki, hogy más oka van annak.

És hogy egész bizonyos legyen dolgáról, hangosan tette hozzá:

— Talán fel is tette magában, hogy ezen az estén, mikor mindenki a nagy művésznőn csüng, az ő szeme előtt csak hölgye képe fog lebegni — hisz elvégre is, egy Chypre Montaigout igazi lovag kell, hogy legyen!

Ezuttal nem nézett rá szemrehányólag Nadia s arccskája ismét sugárzott az örömtől.

— Igen, valóságos sphinx, mondá Vorovits. — De meg fogom fejteni rejtélyét, amint időt nyerek, hogy gondolkozzam rajta. Hiszen tudja, hercegnő, nem ereszkedett le, hogy megjelenjen a Vorovits palotában.

Gögös iróniával mondta ki a »leereszkedett« szót.

— Tekintettel nevére és nemzetiségére, udvariasan hívtam meg, amit elvégre is egy ilyen politikai és társadalmi összeköttetésekkel bíró, ilyen állásu embertől, mint én, örömmel kellett volna fogadnia. Szándékosság, vagy csak véletlen-e, de ugyanazon szalonban találkoztam, eddig még nem látszott észrevenni az én jelenléteimet is.

— Bizonyára csak véletlenség, biztosítá őt a herceg.

— A hercegnő pedig titkos gondolatát fejezve ki, hozzátette:

pen átellenben volt, de kissé jobbra, mert a második páholy volt a szinpadtól.

A hercegnő, térje kíséretében, kissé későn jött meg. Rögtön rá elfoglalták a helyeiket a páholyban Vorovits Mihály és leánya is.

A zene, az édes, dallamos olasz zene, mely seholy más ég alatt nem hallható, harmonikus hullámokkal töltötte be a nézőtér zeg-zugát.

A hercegnő fejbőlintással üdvözölte sok ismerősét s mialatt a nyitány hanjára figyelt, tekintetével végig járta a páholyokat. Egy pillanat alatt megtalálta fiatal barátját, a marquist.

— Ennek a Chypre nábobnak semmi sem elég pompás! — gondolta magában s már épen kifejezést akart adni gondolatának, de a meglepetés, melyet Nadia megpillantása keltett benne, visszafojtotta szavát.

A leány fehér sápadtságát, szintelen arcát élénk pir futotta be, orrcimpái remegtek s kerekre nyílt szemei szinte villámlottak. Kihajolt a páholy csipkediszes párkányán és úgy el volt merülve, hogy szinte megállott a lelekezete.

Tíz perc is elmúlt és semmi sem változott a leány tartásán és arckifejezésén.

A hercegnő, megnémulva a csodálattól, mindent elfelejtett, ami körülötte történik, még a zenére sem hallgatott már, melyet pedig mindenekfelett szeretett s amely egyedül tudta lekötni a figyelmét.

A hercegnő kerekre nyit szemei percről-percre konstatálták, hogy a fiatal orosz leány valami titokzatos hatalom varázsa alatt, már szemeivel él. Nem látott és

nyozásáról. A szabályrendelet célja, hogy a körorvosok fizetésének pontos betartására ilykép szoktassa a községeket. A szabályrendeletet a mai megyei állandó választmány jóváhagyólag vette tudomásul, de mivel abban a községi orvosok, tehát azok is bennfoglaltattak, kik egyedül községi orvosok, mint például Mohácson és Siklóson s e nagyközségek szabályszerűleg végzik az orvosok fizetését, — a községi orvosokra vonatkozó tételket törölték s így a szabályrendelet egyedül a körorvosok fizetésére vonatkozólag fog a közgyűlés elé terjesztetni.

— **(Ismeretlen lisztlopók.)** Rosenfeld József, szántói lakos házában egyik éjjel eddig még ismeretlen tolvajok jártak. Behatoltak az éléskamrába s onnan elloptak három zsák lisztet, meg egy kenyeret. A lopást csak reggel vette észre a káros, a kinek feljelentésére a nyomozást megindították az ismeretlen lisztlopók kézrekerítése végett.

— **(A hol borral öntözik az országot.)** Dunaföldváron Rotter Simon és fia borkereskedőknél oly nagy mennyiségben van a bor, hogy még az országot is borral öntözik. Az eset így történt: Rotter és fia borkereskedő cég még folyó évi január hóban több hordó bort szállított a vasuti állomásra, melyet állítólag az ott dolgozó munkások közbejöttével udvarán készített. A bor elszállítását a cég előbbi, elbocsájtott munkásai a községi elöljáróságnak jelentették. Az elöljáróság az esetet a járás főszolgabírójának bejelentette, ki is e tekintetben vizsgálatot indítván, a ta-

nukat kihallgatta s most az ügy folyamatban van. A bor azonban akkorra már Budapestre szállított. A kihallgatott tanúk állítólag oda nyilatkoztak, hogy nevezett cég 3 fele bort hoz forgalomba, mit állított bornak nevez, és pedig: fele borral, feles, egy harmad borral, harmados, — és egy negyedrészt bor hozzáadásával negyedes bor cim alatt, mely illetőleg csak a munkások és a család közt neveztetik így. — Említett cég ezen vád dacára is tovább üzte manipulációját, úgy annyira, hogy az előbbi feljelentést figyelembe se véve, újból bort akart a vasutra szállítani. Feljelentői azonban, midőn ismét az ugynevezett állított bor szállítását gyanították, nehogy a bort ismét elszállíthassa, mint az első esetben, mindenütt kocsijának nyomában voltak. A család egyik tagja, ki a kocsin ült, ezt észrevevén, mellékutra tért s midőn már egyáltalán menekülést nem látott, a bort a kocsiuttra eresztette. Sikerült azonban a feljelentőknek a kiömlött borból 2 üveggel felfogni, melyet a község elöljáróságánál lepecsételtek, és egyiket ott hagyták, a másikat korpusz deliktiként magukkal vitték arra az esetre, ha a vizsgálat folyamán ezen második üveg borra is szükség lenne. — A másik kocsival szintén kerülve a helybeli feladást, az előszállási vasuti állomáson akarták a bort feladni, ezen szállítmányt a községi esküdtek vették észre, miről az épen jelenlevő járási főszolgabírónak azonnal jelentést tettek, ki is a város kocsiján csendőröket küldött a bor lefoglalására. De hogy hogyan, a cég ezt is észrevette, és a bort itt is

az országuttra eresztette, de mint az első esetben, itt is sikerült a borból felfogni, melyet vegyelmezés végett Budapestre küldött az elöljáróság. A kocsival azonban mindkét esetben elmenekültek. — A járási főszolgabíró még az este erélyesen hozzálátott a nyomozáshoz és az éjjelig tartó kihallgatás eredménye az lett, hogy a Rotter és fia cég pincéit még azon éjjel zár alá vették.

Művészet, irodalom.

○ **A proletárok.** »Üres ház, gyenge előadás« mondaná Mosolygó, a szilenciumos fiskális, a tegnapi előadásról. Egyes szereplők azonban kitettek magukért, s méltán megérdemelte Csiky és Kovács Mariska a nyílt színen kapott tapsot. Jó volt Bihary, Benkő Jolán és Bognár. Borbély »Mosolygó Menyhértje« a gyengébbek közül való volt. Tetszett Körösi Juci a Borsza szerepében. A legtöbb kihívást azonban a kis Dobos Pipike kapta, ki enni való kedvességgel adta a Senki Gáspárt. Angyal Ilkának nem neki való szerepe volt s elég kedvetlenül is játszta azt meg. A rendezői kék ceruza segítségével fél 11-re haza mehetett a maroknyi közönség is, meg a kedvetlen szereplők is, meg a fáradt sugó is!

○ **Pallas Nagy Lexikonának szerkesztőse** azzal a kérelemmel fordul az olvasókhöz, hogy a lexikon készülöben levő pótkötete számára az immár kész I—XVI. kötetben netán észrevett hibák és hiányok jegyzé-

nem hallott semmit, de szemei sugárzottak s valami szelid, boldog mosoly tette sugárzóvá egész arcát.

A hercegnő meglepetése annyira észrevehető volt, hogy férje hozzá hajolt és megkérdezte:

— Mi baja?

— Semmi, semmi.

Hangjából azonban kiérezte a herceg, hogy valami erős és bizonyára kellemetlen felindulás tartja idegeit fogva.

Miután jól szemügyre vette Nadia csodálatos elváltozását, önkéntelenül is a szemben levő páholyra irányozta tekintetét. Azután ismét Nadiára vetett egy pillantást s a rejtély meg volt fejtve. Egy pillanat alatt ezer illúziója foszlott szét, a többek között az a terv is, melyet a kis zárda-növendék jövőjéről már jó előre alkotott.

Ha tudná, ugyan mit szólna Vorovits Mihály, kinek oly szilárd az elhatározása, hogy leányát Kerckhoff herceg nejévé tegye? Az élet mily csunya csalódás! Milyen jól tudta elrejteni ravasz játékát a szép marquis odaát, mikor valamennyi nővel — persze csak diszkrétan — kacérkodott egy kissé, ez egynek kivételével. Nadiát csak egyszerűen, hidegen üdvözölte mindig, de hisz épen az a megkülönböztetés nyithatta volna fel szemeit . . . Így elmélkedett a hercegnő s aztán megint csak a szemben levő páholyban ülőket vette jól szemügyre.

Talán egyedül az a tekintet, melyet ott keresett, nem figyelt a színpad felé. Egy kissé ferdén, a színpad melletti falhoz támaszkodva ült a marquis, úgy hogy ép-

pen szembe láthatta a hercegnő páholyát. Mozdulatlan tekintetét le nem vette erről a páholyról. Szép, férfias feje erőteljesen vált el a háttér karmazsin-vörös posztójától, kezében látcsövet tartott, de csak szokásból, mert egyetlen egyszer sem használta még.

Közben véget ért a felvonás, tapsvihar zúgott fel s majdnem minden páholyból repült a sok virág, mely befődte az egész színpadot.

Mentana herceg, figyelmessé tétetvén neje hirtelen meglepődése és felindulása által, maga is a szemközti páholyra irányozta tekintetét.

Rövid idő múlva — tudván, hogy eltalálta neje titkos gondolatát — anélkül, hogy nevet említett volna, egész hangosan kérdezte:

— Vajjon alszik odaát? Tudok embereket, kiket a zene elaltat.

— Óh nem, nem alszik! válaszolta Nadia önkéntelenül. Vele született elevensége ragadta a meggondolatlan beszédre, arca bíborvörös lett.

— Ki alszik, vagy nem alszik? kérde Vorovits közönyösen, minden kíváncsiság nélkül.

— De ugyan ki aludnék? mondta a hercegnő bosszusan, mélyen szemébe nézve Nadiának. De a fiatal leány tudatlannak tette magát s égő arcát elrejtette legyezője mögé.

A herceg fejével a szembelevő páholy felé biccentett:

— Az a sphinx odaát.

A hercegnő szerette volna élet venni a dolognak.

— Óh! monda hirtelen, bizonyára megint valami nagy excentrikus fogadást kötött valami bolond, félszeg

két hozzá (V. ker., Honvéd utca 4. sz.) be-
küldeni sziveskedjenek. A lexikon szerkesztő-
sége nagyon kéri az ilyen észrevételek be-
küldőit, hogy nevezzék meg magokat, mert
csak ez esetben adhatja meg nekik vagy kér-
heti tőlök, magán levélben, a sok esetben
szükséges bővebb felvilágosítást.

Törvénykezés.

§ **A kés.** Ott hevert a bíróság előtt a
gyilkos szerszám, melyen még most is látsza-
nak a rározsdásodott vérfoltok, melynek ki-
ontásáért vonták felelősségre Györe György
vádlatát. Oblath borkereskedő cégnél dolgo-
zott Györe Bárent Istvánnal egyetemben, ki
előmunkás lévén, parancsolt neki és egy kádat
akart vele kimosatni. Ő azonban vonakodott
engedelmeskedni és Bárent erre figyelmeztette,
hogy panaszt emel ellene a gazdánál és el-
bocsájtja. Mikor Bárent este hazament, Györe,
ki már előbb eltávozott, megvárta a Scholtz-
féle sörcsarnok előtt és a felső-boldogasszony-
utcáig, melyben mindketten laktak, folytonosan
a sarkában volt, boszantotta és azt is ráfogta,
hogy az ő lakodalma alkalmával, hol Bárent
mint vendég volt jelen, ellopott három asztal-
kendőt s midőn az vállára tette kezét s azt
mondotta: »még azt is reám fogod?« előrán-
totta kését és oldalába szurta, olyan sebet
ejtvén rajta, hogy annak következtében 39
napig feküdt. A mai végtárgyaláson azzal vé-
dekezett vádlott, hogy panaszos őt és nejét
már előzőleg bántalmazta, azonban a tanu-
vallomások szerint bebizonyult, hogy az eset
a fennebb előadott módon történt, miért is a
bíróság négy havi fogház és további két napi
elzárásra változtatandó 20 frt pénzbüntetésre
ítélte, mely ítélet ellen a vádlott felebbezett,
de felebbezett terhére a kir. ügyész is.

§ **Betörő koldus.** Molnár András, kol-
dus Mohácson koldulás közben sovár szemek-
kel nézte Ritter Ferenc, ottani óras kirakatát
és mikor besötétedett s utja ismét arra ve-
zetett, látva, hogy a boltban sötétség van,
öklével beütötte az ablakot és a nyíláson be-
nyulva, megfogott egy láncot és kihuzta, de
épen abban a percben ment arra Wagner
Magdolna, egy fiatal cselédleány és rákiáltott,
hogy mit csinál ott? Majd bement a házba,
hogy a tulajdonost értesítse a betörésről, ezen
idő alatt azonban a koldus elmenekült, de az
üldözésére sietők csakhamar elfogták. A mai
végtárgyaláson beigazolást nyert, hogy Molnár
csakugyan kivett már egy láncot a kirakat-
ból, melyet később a földön megtaláltak és a
törvényszék hat havi börtönbüntetést mért
reá, melyből hat hét a vizsgálati fogság által
kitöltöttek vétetett. Az elítélt megnyugodott
a büntetésben és az jogerőre emelkedvén,
Molnár átadatott az ügyészségnek.

§ **Onnan vesz, a hol van.** A bakóca-
felsőmindszent-komló vasut építése vállalatá-
nál havi béres volt Hahn János, a ki már
régóta és magasabb rendű alkalmazott lévén, a
vállalkozók raktárából szabadon vihetett ki
cementet, hogy azt a munkálatoknál felhasz-
nálna. Egy alkalommal Balogh József és Nagy
József kocsisokkal tíz zsák cementet hozatott
a raktárból, azonban csak öt zsáknyit hasz-
nált fel az építésnél, a másik ötöt pedig ut-

közben lerakatta és később Ungár József
egyházberi lakoshoz szállította, ki felszólította
őt, hogy a pincéjében felfakadt víz forrását
cementeze el, s tényleg erre a munkára hasz-
nált fel a cementből másfél zsáknyit, míg a
megmaradt három és fél zsák cementet aztán
elvitte Balogh Józsethez, kinek két forinttal
adósa volt, ezen két forint ellenértékéül. Ba-
logh eladta aztán a cementet Major Józsefnek
hat forintért, azonban ezzel is adós maradt
neki a vevő. A társulat megbízottja Kahn
Dávid, ki megjelent a mai végtárgyaláson, husz
zsák cement elsikkasztásában kérte vádlottat
bűnösnek kimondani, azonban csak öt zsák
eltulajdonítása bizonyult reá huszonöt forint
értékben, míg Ungár József reá bizonyult, hogy
ő maga ösztönözte Hahnt, hogy a társaság
cementjéből vitessen a pincéjében végzendő
munkához s ugyancsak bebizonyult Balogh Jó-
zsef is, hogy ő is tudta azt, hogy a cement
a társulat tulajdonát képezte. Ezek alapján a
törvényszék elítélte Hahn Jánost egy havi,
Ungár Józsefet tizennégy napi és Balogh Jó-
zsefet hét napi fogházra s mindhármát egy
évi hivatalvesztésre és politikai jogaiknak egy
évi felfüggesztésére. Major Józsefet csupán
idegen tulajdon elleni vétségért marasztalta el
egy egy napi fogházra változtatandó öt frt fő
és öt frt mellékbüntetésre. A büntetésben mind
a négy vádlott, valamint a kir. ügyész is meg-
nyugodott.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL;

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	" 1901. sz.)*	gyors "	8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz.**)	vegyes "	8 " 29 "
Vinkovce	" 8702. sz.	személy "	9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e.	11 " 33 "
Uj-Domb.	" 1953. sz.***)	vegyes " d. u.	2 " — "
Brood	" 1906. sz.***)	személy " " "	4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " " "	6 " 34 "
Brood	" 1908. sz.	" " este	8 " 18 "
Budapest	" 1909. sz.	" " éjjel	11 " 30 "
Mohács	" "	" " reggel	5 " 35 "
"	"	" " d. e.	9 " 49 "
"	"	" " d. u.	4 " 20 "
"	"	Tv. szsz. este	8 " 18 "

Minden alkalommal átszállás Villánynál.

Közgazdaság.

□ **A földmivesek és az aratás.** A
magyarországi földmivesek végrehajtó-bizott-
sága most dolgozta ki a föltételeket, amelyek
szerint a földművesek aratni fognak. A fölté-
telek a következők: 1. A búzának ezer □-ölét
konvenció nélkül 80 kilogramm búzáért ka-
szálják. 2. A tavaszi gabonának ezer □-ölét
konvenció nélkül 5 forint készpénzfizetésért
aratják és minden tizedik kereszt szalmája a
munkásoké. 3. Cséplésnél, ha a gabona ke-
resztje 40—50 kilogrammig fizet, úgy minden
100 métermázsából négy métermázsa a mun-
kásoké. 4. Augusztus havában a napszám 2
forint, szeptember 1 forint 80 krajcár, októ-
berben 1 forint 50 krajcár. Minden aratónak
a munkaadó harmados kukoricát adjon, mely-
ből egy a kukorica, mint a szár tisztán har-
mados legyen. 6. Szőlőkapálásnál a napszám
1 forint, kukoricakapálásnál 1 forint, a tavaszi

kaszálásnál (széna, bükköny vagy lucerna) 1
forint 50 krajcár. A föltételeket a végrehajtó-
bizottság kinyomatja s az egész országban
szétosztja a munkások között, azzal a fölhi-
vással, hogy ezeken a föltételeken alul ne vál-
laljanak munkát, mert akkor télen nem tud-
nak megélni. A felhívás, a melyet már meg-
szövegeztek, biztatja a munkásokat, hogy ne
féljenek, mert a bizottság sok pénzt gyűjtött
össze, amelyből a strikeolókat heti segélyben
résztesítik nemcsak az aratás alatt, de egész
télen.

Országgyűlés.

**A képviselőház ülése március hó
23-án.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata).
A Házban ma megválasztották a kvótabizott-
ságot és még két bizottsági tagsági helyet
töltöttek be. Azután áttértek a napirendre.

A költségvetéshez Saághy Gyula szólt
először, majd Pichler Győző beszélt nagy ha-
tással, különösen Molnár János lázító beszéde
ellen kelvén ki. Kérde, hogy minek Molnár
apát pártját »néppárt«-nak nevezni? Ez el-
nevezés inkább a függetlenségiakat illeti meg.
Nevezze magát a néppárt »keresztény-párt«-
nak. Szólt még a szocializmusról is, mely ma
még nem azonos az európai szocializmussal.

Sima Ferenc beszéde után az elnök be-
zárta a vitát.

Bánffy Dezső báró, miniszterelnök, ekkor
végre felállt szólásra. Védi a kormányt, mely
mindent megtett, a mit felvett a program-
jába. Hiába vádolják jogtiprással, mert a szo-
cialista sajtó izgatásával szemben meg kellett
akadályozni törvényes uton az izgatás tovább
terjesztését és ez sikerült is. Erősen kikel As-
bóth János és Zichy János gróf antiszemita
izgatásai ellen. Kijelenti, hogy a zsidóságot
magyar polgároknak tartotta és tartja, kik
hazafias működésükkel nagy szolgálatot te-
hetnek hazájuknak, de elvárja, hogy nyelvben
is magyarok legyenek. Beszéde végén izgatot-
tan tiltakozik a három milliós választási vesz-
tegetés vádjá ellen.

Kubik Béla közbeszól: Cáfolja meg!

Bánffy: Bizonyítsa ön be! Én sokszor
megcáfoltam.

A jobb oldal erre zajosan tapsol Bán-
ffynak.

Kubik Béla kijelenti, hogy ő csak Ro-
honyi vallomása után beszél. Jelentse ki
Bánffy becsületszavára, hogy a jobb oldalon
senki sem kapott választásra pénzt: ő ezzel
is megelégszik.

A jobb oldal derűtséget akart erre a
felhívásra extemporizálni, de baloldaltól bele-
zúgott az »úgy van!«

Az ülés ezzel véget ért.

TÁVIRATOK.

— **A képviselőház munka-
rendje.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti táv-
irata.) A szabadelpvüpart tegnap este érte-
kezetet tartott, melyen Bánffy Dezső
báró miniszterelnök bejelentette, hogy a
képviseletházban az appropriáció után még
néhány apróbb ügyet tárgyalnak és meg-
választják a delegációkat. Azután április
11-ig nem lesz több ülés.

— **A delegációk összehívása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből jelentik, hogy a delegációkat április 29-dikére hívják össze Budapestre.

— **Egy hercegnő hitele.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban a legújabb szenzáció az, hogy nemrég a „Petites affiches“ című lapban megjelent egy hirdetés Koburg Fülöp hercegtől, hogy felesége Lujza hercegnő adósságait nem fizeti ki. Ennek folytán Lujza hercegnő, ki megbízottai által kétféle millió frankot akart kölcsönkép felvenni, sehohsem kapott pénzt. Tegnapelőtt a félhivatalos „Agence Havas“ távirati ügynökség hamisított levelet kapott a párisi osztrák-magyar nagykövetségtől, mely felszólítja, hogy jelentse ki, miszerint a Koburg Fülöp-féle hirdetés apokrif. A cáfoló kommuniké tényleg megjelent, de a nagykövetség rögtön intézkedett megcáfolásáról. Egyben a rendőrség vizsgálatot indított a hamis levél írójának kipuhatólása végett. A gyanu Matasich-Keglevich gróf főhadnagyra irányul, ki néhány nap óta Párisban időzik, de Koburg Fülöp hirdetése miatt nem bír Lujza hercegnő részére kölcsönpénzt kapni.

— **Az eltűnt miniszteri titkárról.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az eltűnt Maurovich Fábán, földmivelésügyi miniszteri titkárról és fogarasi ménesigazgatóról, kit Darányi Ignác földmivelési miniszter köröztet, Fogarásról azt jelentik, hogy legalább ötven ezer forintot elsikkasztott és feleségével együtt szökött meg. Magánosok kárára is tömérdek csalást követett el. Sohasem létező építkezésekre kauciót szedett fel. A fogarasi takarékpénztárt is 10 ezer forintig megkárosította. Darányi Ignác miniszter a ménesbirtok kezelő személyzetéből több ellen fegyelmi vizsgálatot indított ez ügyből kifolyólag.

— **A rajxrátból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A rajxrát mai ülésén a karzat ismét tele volt. A botrányok azonban ma elmaradtak, mert Schoenerer ma nem jelenhetett meg az ülésen és csak társai, Wolf és Iro voltak jelen.

— **Beteg főúr.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A beteg Andrassy Aladár gróf állapotáról ma József és Frigyes főhercegek többször kérdezősködtek.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Amerikai szőlővesszők

solonis, monticola és metallica;
sima vessző 1000 drb 8 frt,
gyökeres vessző 1000 „ 20 frt.

— Ajánltszágért jótállás. —

Kapható:

Gergits Mártonnál
Pécsett, Makár-utca 32. szám.

1.000,000

Korona

Egy millió

nyerhető.

A második magy. kir. szabad.
osztálysorsjáték
50.000 nyereményének
jegyzéke.

A játékterv 9. § szerint a legnagyobb
nyeremény

1.000,000
Egy millió Korona.

A nyeremények következőleg vannak
beosztva.

Nyeremények:	Korona:
1 á	600 000
1 „	400 000
1 „	200 000
2 „	100 000
1 „	90 000
1 „	80 000
1 „	70 000
2 „	60 000
1 „	40 000
5 „	30 000
1 „	25 000
7 „	20 000
3 „	15 000
31 „	10 000
67 „	5 000
3 „	3 000
432 „	2 000
763 „	1 000
1238 „	500
90 „	300
47350 „	200, 170, 130
	100, 80, 40 korona.

50000 nyer. és 13160000 kor.
jntalom ért.
melyek hat osztályban kisorsoltatnak.

A 2-ik magyar kir. szab.
osztálysorsjátékban
sorsolási program szerint egy millió
koronát, tehát hatalmas összegű kész-
pénzt nyer a legnagyobb nyeremény a
játékterv 9. § szerint; ennél fogva ezen
osztálysorsjáték nagyon előnyös nyerési
esélyeket nyújt; és pedig

100.000 50.000

eredeti sorsjeggyel pénznereményt.

A sorsjegyek felének nyernie kell. Az
összes 50.000 nyeremény a mellette álló
jegyzékben fel vannak sorsolva és a kor-
mány ellenőrzése mellett hat egymásután
következő rövid időközben kisorsoltatik,
midőn is a nyert összeg a szerencsés
nyerőnek készpénzben kifizetetik.

Eredeti sorsjegyeket következő eredeti
áron adunk el:

Egész eredeti sorsjeggyel 6 frt — kr.
Fél „ „ 3 „ — „
Negyed „ „ 1 „ 50 „
Nyolcad „ „ 0 „ 75 „

Az összegnek postautalványon való
vétele után azonnal megküldjük a ren-
des eredeti sorsjeggyel az első huzásbani
érvénnyel. Kivánatra utánvétellel is küld-
jük a sorsjegyeket.

Minden sorsjeggyelküldeményhez az ere-
deti huzási programot is megküldjük
és minden huzás után vevőink azonnal
megkapják az eredeti huzási lajstromot.

Gyakran ezeket kockáztatnak me-
részt vállalatokba, a midőn a kilátásba
helyezett nyeremény nagyon kérdéses.
Ennél fogva kockáztatunk egy sorsjeggyel
vételével aránylag oly csekély összeget,
amely által hirtelen nagy tőkét nyerhetünk.

Sorsjeggyelküldeményünk nagyon csekély és
gyorsan elfogyhat tehát ajánljuk, hogy a
rendelményvel ne késünk és kérjük azo-
kat, lehetőleg azonnal, azonban minden-
esetre

legkésőbb f. é. márcz. 30-ig
hozzánk beküldeni.

FEHÉR LAJOS és társa
a m. k. szab. osztálysorsjáték főelárusítói.
BUDAPEST,
Gizella-tér 5. sz.

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.
Ültetés távolsága: 15—20 cm.
Talaj minősége: jól trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Ansaatzeit: August und September.
Pflanzweite: 15—20 Cm.
Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A MAUTHNER-féle

hirneves

konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett

medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb

fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók.

A Budapesten Andrassy-ut 23. szám alatt létező Mauthner Ödön cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve-ábrával és a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.